

Sygn. akt V KO 58/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **T.W.**

skazanego z art. 148 § 1 i art. 280 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 26 października 2017 r.

na posiedzeniu wniosku skazanego o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 22 grudnia 2010 r., II AKa (...),

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 25 sierpnia 2010 r., II K (...),

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia z dnia 25 sierpnia 2010 r., II K (...), Sąd Okręgowy w K. skazał T.W. za czyn z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 25 lat pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji prokuratora i obrońcy T.W. wyrokiem z dnia 22 grudnia 2010 r., II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) utrzymał ten wyrok w mocy.

Własnoręcznym pismem datowanym na 22 maja 2017 r. skazany wniósł o wznowienie postępowania zakończonych powyższymi wyrokami i wyznaczenie obrońcy z urzędu. Nie wskazał jednak w piśmie okoliczności, które miałyby być podstawą wznowienia postępowania, poza ogólnym stwierdzeniem, że nie popełnił czynu z art. 148 § 1 k.k., za który został skazany. Pismem z dnia 19 lipca 2017 r.

Przewodniczący Wydziału V Izby Karnej SN wezwał skazanego do wskazania w terminie 7 dni okoliczności, które mają stanowić podstawę podjęcia czynności w przedmiocie wznowienia postępowania. Pismo, które zostało doręczone skazanemu 25 lipca 2017 r. (k. 9), pozostało bez odpowiedzi.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność. W niniejszej sprawie zachodzi właśnie taka sytuacja. Osobisty wniosek skazanego nie wskazuje okoliczności, które mogły być uznane za podstawę wznowienia. Zawarte w piśmie skazanego twierdzenie, że nie popełnił przypisanego mu zabójstwa, sugeruje, że skazany domaga się wznowienia na podstawie *propter facta nova*, czyli z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., niemniej twierdzenie to nie zostało przez niego poparte żadnym, choćby najbardziej lakonicznym uzasadnieniem, w szczególności nie podano, jakie to nowe, nieznane wcześniej dowody miałyby wskazywać na odmienną ocenę sprawstwa skazanego, niż przyjęta w zaskarżonym prawomocnym rozstrzygnięciu. Co więcej, także po wezwaniu do podania okoliczności mających być podstawą wznowienia, T.W. ich nie wskazał. W takim stanie rzeczy oczywiste jest, że wniosek nie wskazuje na żadną okoliczność, która może dawać podstawę do rozważenia zasadności wznowienia postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...), a zatem konieczna była odmowa przyjęcia wniosku bez wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

1. W terminie zawitym 7 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego postanowienia strona może złożyć zażalenie do Sądu Najwyższego.

as

